

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

7. Dies Novemb. Quid petentibus se, non dabit, qui seipsum non
petentibus dedit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

tutius, quàm illi qui totus est tui tutela? cui secreta, quàm illi qui est secretissimus, cui potius revelabis tua abscondita? quàm illi, qui videt in abscondito? quocum ages confidentius, quàm cum eo, cui es perperissimus? qui ea quæ per te novit, à te nosse cupit, ut communicationis fiducia obtineat consilii & solatii gratiam. Cave autem loquaris ore, non corde: illo laudes, hoc non æstimes; illo roges, hoc non desideres; honores illum non tam labiis, quàm officiis. Quid proderit, imò quantum non oberit, orantes at tollere manus ad cœlum, & oculos declinare in terram; cum tanta Majestate miscere colloquium, & cum quibuscumque hominibus cogitando habere commercium, sermocinari cum Deo, & negotiari in foro? Alloquii Divini decus est, reverentia, dos est sinceritas, sine quibus si Deo loqueris, familiaritatis jura infringis, humanitatis leges violas, & ubi debuisses, certè potuisses, sperare beneficium, debes expectare supplicium. Denique ut cum fructu ores, transcendende animo omnia & conscende ad eum qui est super omnia. Eris super omnia, atque aded securus, si sis sub Deo, hoc est non tam ore, quàm corde orare, quia

Dum cur non orat, ne quicquam lingua laborat.

7. DIES NOVEMB.

Quid petentibus se, non dabit, qui seipsum non petentibus dedit. *S. Chrysologus serm. 67.*

Oratio,

I.

QUANTA ex hac tessera nobis, quidvis à Deo impetrandi oritur fiducia, quid negabit qui se donavit? scilicet, qui dedit se, non dabit

Novemb.

abit sua? Fovebis cum Deo familiaritatem, si orationem tibi habeas familiarem: quia nutrix familiaritatis cum Deo, est supplex oratio. Hujus quanta est pro homine utilitas, tanta est pro salute hominis necessitas. Fator, summa est homini necessitas alimenti: possumus esse sine parentibus, sine vestibus, sine aedibus, sine lecto, & alia quacunq; domus suppellectile; at sine cibo, pereat necesse est homo. Tamen licet videatur hæc esse ultima necessitas, multò tamen magis est necessaria oratio animæ, quàm cibus corpori. (a) Hinc teste Chrystomo, quod anima est corpori, id animæ est oratio. Aliquot saltem diebus, licet ægrè abique cibo, licet vivere, sine animâ nec momento licet unico. Hæc causa est cur Servator dicat, (b) oportet semper vivere & non deficere. Sicut ergò oportet semper, ut vivas, corpore haurire aerem, sic oportet semper aspirare ad Deum orando, ut vivas spiritu. Oratio magis est necessaria, quàm homini ægro pedibus, aut manibus, amicis, & opibus destituto, necessarium sit stipem petere. Quid enim aliud miser ille faciat? cum neque pedes habeat ut incedat, neque manus ut laboret, neque facultates, ut sibi ad vitam sustentandam necessariis prospiciat, adeoque nisi perire velit, egestati suæ subsidium quærere medicando compellatur.

II. Atqui multò major est spiritualis nostra necessitas quàm corporalis ulla vel esse, vel concipi queat: nam si perinde hæc spiritualis paupertas sentiretur, uti corporalis, cælum lachrymis gemitibusque fatigaremus assiduè. Non esset unus è cœlitibus, quem non interpellarem precibus. Quis credat hominem aliquem in uua eademque re, divitias, honorem, salutem, robur, & quidquid optare

(a) *L. de Orand. Deo.* (b) *Luc. 18. 1.*

optare

optare queat reperientem, illam oblivisci posse, turpiterque negligere? Quæ igitur amentia est, cum in oratione, unicum omnium spiritualium nostrarum miseriarum refugium, contra omnes necessitates tutelam, ac præsidium firmissimum, malorum cunctorum præsentissimum remedium, bona denique omnia, ipsumque illum qui est omne bonum habeamus, quod eadem tam negligenter oscitanterque utamur, maximè cum ex ejus neglectu, & oblivione tantæ gentia damna oriantur. Æstimemus igitur hoc inestimabile bonum, ut par est. Gratas quantas possumus maximas agamus pro gratia illa maxima, & favore optimi Numinis præstolantis ut nobis orantibus sit præsto, beneficia quæ petimus præstando; nec dubitemus, quin simus certo impetraturi, quæ illum rogamus, cum nos roget ut se rogemus. Itaque nolle eum, cum ipse nos urgeat, orando rogare, est illi injuriam immodicam irrogare.

III. Potestne felicitas ulla cum nostra, quia incomparabilis, comparari, qua semper pro nostro arbitrio, ac desiderio possimus, cum supremo illo coeli, terræque monarcha sermocinari, & pro felici æternitate negotiari? Non uti tanta felicitate, vel abuti tanta Dei benignitate, nunquid summa est stultitia, supina negligentia, maxima impudentia, ultima desperatio? Quid quod vel idèd cogamur orare, quia oratio nos Deo conjungit? miseros nos, ac infelices, si à Deo separemur: quid enim tunc præstidii, quid remedii, quid consilii, sit reliquum? quid agnellus faciat à matre avulsus sine lacte, sine pastu, nisi ut pareat? membra item nostra à reliquo abstracta
corpo

corpore, quam vitam habeant? Elementa à centro suo remota quantoperè luctantur? sicut itaque elementis necessarium est centrum, corpori membra, agnella mater: ita ut Deo fruamur, & cœlesti gloriâ potiâmur, necessaria est oratio. Ut igitur eam illo, quo par est modo orationem instituamus, ab omnibus exterioribus, visibilibusque rebus sejuncti, in desertum ac solitudinem cordis nostri scedamus, inibi regnum Dei reperturi: animo enim nostro plusquam totum cœlum claudemus, quia ipsum Deum eodem quantum possumus complectemur. Sed ut sint potentiores ad quidvis impetrandum preces, nullæ sint in corde precantis fordes, non hoc mecum, sed Poëtæ est consilium:

A macula sordis munda orans intima cordis.

8. DIES NOVEMBRIS.

Considera, quid, quis, qualis sis: quid in natura, quis in persona; qualis in vita. *S. Bernardus libr. de consil.*

Medi- I.
tatio.

HÆc tria, si cum otio consideres, evenient super te sidera, eris horum meditatione non tantum tibi difficilis, sed planè alius. Sed ut illa assequaris, proderit frequenter ad futura omnia animum meditando explicare. Sicut necessaria est, ut Deum consulas, oratio, sic ut tibi consulas, meditatio: quàm illa debet esse fervens, tam hæc sit frequens; hæc una futura omnia ut apprehendes, sic animo comprehendes. Quo pacto quis, ut perennis exitii, in quæ incedere potest pericula, declinabit; aut gloriæ, quam sperat, &

K k k §

oprat